

komme frem, at der ikke behøves Noget i denne Henseende. — Nu har det ærede Medlem i denne Sag endnu fremhævet, at en privat Mand skal betale 8 Sk. for et Brev fra en Statsmyndighed. Jeg maa for det Første tilstaae, at jeg har troet, at dette vilde i de fleste Tilfælde have overmaade Tid at betyde for den Private, men jeg vil tillige gjøre opmærksom paa, at i alle de Tilfælde, hvor der er Spørgsmaal om at henvende sig til en Statsmyndighed og begjære Svar paa et Andragende, har den Private et ganske simpelt Middel, som jeg tillod mig at omtale før, nemlig at sende et Frimærke med; derved sparer han den dobbelte Porto; han har i sin Haand det allesimpleste Middel til at undgaae den dobbelte Porto. Hvorvidt man vilde kunne gaae ind paa det Forslag, der blev antydet af det 9de kongevalgte Medlem (Fischer) at Betalingen kun blev 4 Sk. for et saadant Brev, om man kunde finde en praktisk Maade at indføre dette paa, hvilket da ogsaa kunde udstrækkes til saadanne Beretninger fra Brandfogderne og deslige, som det ærede Medlem (Tobiesen) omtalte, det er en Sag, som jeg hidtil ikke har taget under Overveelse, og som jeg altsaa forbeholder mig nærmere at besvare. Men hvad der er mig af største Bigtighed, er, at Thinget maatte have faaet et Indtryk af, at disse Bestemmelser, som findes i Lovforslaget, ere tilstrækkelige, og at de ere praktiske, saaledes, at man ved Hjælp af dem vil kunne opnaae endelig at faae en Sag bragt i Orden, som endnu jeg tilstaaer til halv Skandale, henstaar uordnet. Det synes jeg Thinget skulde gjøre Sit til, det er virkelig en Slags Vreslag for vor Lovgivningsmagt at faae denne Sag bragt i Orden.

Formanden: Den ærede Ordfører behøvede i sit tidligere Foredrag den eventuelle Tilbagetagelse af Vædringsforslagene Nr. 10, 15, 16 og 17, men gjorde Tilbagetagelsen afhængig af den ærede Finantsministers Udtalelser. Maafløe den ærede Ordfører nu er istand til bestemt at erklære sig derover.

Ordføreren: Jeg skal efter den høit-

ærede Finantsministers Udtalelser og i Genhold til, hvad jeg før yttrede, tillade mig paa Udvalgets Begne at tage tilbage Vædringsforslaget Nr. 10 om Taxten for Postandvisninger, samt Vædringsforslagene under Nr. 15, 16, 17 til § 14 angaaende Convoluter, idet jeg ret meget talfer den høitærede Finantsminister for den Smødelommen, han har viist det Duffe, der har været fremsat i saa Henseende fra Udvalgets Side. — Maatte jeg, medens vi ere ved denne § 14 om Frimærker, og idet jeg haaber, at den høitærede Finantsminister ikke vil synes, at Udvalget stiller altfor mange Krav til hans Bevillie, tillade mig at henstille, om den høitærede Finantsminister ikke maatte finde sig foranlediget til at lade trykke Frimærker til en Vædt af 14 Sk. Det er af Hensyn til den store Correspondance, der finder Sted paa England; jeg seer af de statistiske Meddelelser, at der er sendt 189,000 Breve til England, og det vilde derfor være meget bekvemt, om man havde 14 Skillingss Frimærker, for at man kunde undgaae at sætte flere Frimærker paa et saadant Brev. Jeg tilføjer, at saadanne Frimærker tillige kunde finde Anvendelse til flere andre Forsendelser og formeentlig vilde blive brugte ogsaa til at friggjøre Breve, for hvilke Portoen egentlig kun er 13 Sk., men hvor det for Mange vilde være bekvemt at sætte et 14 Skillingss Frimærke paa istedetfor tre Frimærker, som høve til for at naae Portoen 13 Sk. — Tiden er saa langt fremrykket, at jeg ikke tør opholde det høie Thing med videre Bemærkninger, og jeg anseer det heller ikke for nødvendigt, efter at navnlig den høitærede Finantsminister har besvaret det Foredrag, vi hørte fra det ærede 2det Medlem for 3die Kreds (Tobiesen).

Melchior: Maa jeg bede om Ordet.

Formanden: Det ærede Medlem skal senere faae Ordet. Udvalgets Vædringsforslag under Nr. 10, 15, 16 og 17 ere saaledes tagne tilbage; jeg veed ikke, om Noget ønsker at optage dem. (Ophold.) Da Sagen optager dem, ere de bortfaldne.

Ordføreren: Jeg ønsker blot at gjøre